UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij & || Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e || XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Eccius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Visual Library

Euangelĳ cõuinceret. Exĳt eñ ſermo inter diſcipulos ꝙ diſci:ille non moreret
cum audiſſent Chriſtũ dicentẽ. ſi volo illum manere quid ad te tu me ſequere.
Ideo manifeſtiſſimũ eſt ꝙ de genere martyrĳ ⁊ paſſionis imitatio iſta intelli
genda ſit. Quare ego rogo d. d. omittat noua adducere ⁊ preſertim ea que nõ
faciunt ad rem. cum ⁊ ego poſſem inducere illud act: 8. vbi apoſtoli miſerunt
Petrũ et Johannẽ tanꝗ̃ inferiorẽ et act: 15. Jacobus ſermonẽ Petri ⁊ confir
mauit et mutauit. ſed nolui hec et ſimilia inducere. cum iam dudũ cõceſſerim
primatũ honoris Petro. ſolumq̃ negauerim primatũ poteſtatis ſup ceteros
apoſtolos. Hec eſt eñ illa pſona. imo et primatus honoris quã deus non reſ
picit. vt ſupius induxi. non aũt illa pſona piſcatoris ⁊ paupertatis. vt Ambro:
referente doctore expoſuit. Hiero: eñ melius de magnifica qualitate Paulum
interpretat̃ qua pſeudapl'i ad Gala: tanꝗ̃ ab auctoritate Petri ſubuertere vo
luerunt. ſum eñ cõtentus optime ꝙ d. d. ſuã ꝓpoſitionẽ ꝑ auctoritates Hiero:
Ambro: Bernhar: Leonis ꝯfirmauit. precipue ſup hãc auctoritatẽ. Tu es pe
trus. modo mea ſententia vt in precedentib: dictũ eſt eiſdem et maioribꝫ auc
toritatib: ⁊ magis ad intentionẽ loquentibꝰ confirmatior habeatur. referens
hec queq̃ ad iudicium vt ſupra.

Eccius.

¶ Reuerendꝰ pater recludit hodie concluſa. ⁊ ea que velut acceſſoria ⁊ emble
mata in cõcluſione adiecit Coronidẽ. repetit vt principalia ⁊ adeo metamor
phoſin curat. vt ignorẽ an in opponentẽ vl' rñdentem ſit transformatꝰ. ad rem
breuibꝰ. Nunꝗ̃ ſomniaui illam ꝯſequentiã Petrus predicauit ꝗ fuit primus.
Deiñ credulitatẽ meã de Matthia improbat et tñ rationẽ meã nõ diluit Mat
thias et ceteri apoſtoli fuerunt epiſcopi et non fuerunt ordinati a Chriſto nec
ſeipſos ordinauerũt quare nõ niſi a Petro fuerunt ordinati quẽ Chriſtus pa
ſtorẽ conſtituit. quare mecũ credat vel ad illud reſpondeat. De excuſatione pa
tri imponit mihi nunꝗ̃ cogitatũ ꝙ primatũ ſeparauerim ab opibꝰ adminiſtra
tiõis aliorũ apoſtolorꝫ. nunꝗ̃ fuit mentis mee. immo allegaui b. Grego: alios
epiſcopos vocatos in ptem ſollicitudinis. nõ in plenitudinẽ ptãtis. De Bern:
ſuper tranſitu Petri ſup mare. dicit nihil facere ad primatũ. de quo miror quõ
dicere poſſit ſi Bernh: legit. nã ex intentiõe Bernhar: voluit ꝓbare ex hoc pri
matũ Eugenĳ ſup alios. et totum mundũ debere ei eſſe ſubiectũ. non ſic alĳs
epiſcopis vel apoſtolis. De ſtatere ex litera ſequenti vult elicere oppoſitũ. qḋ
tamen non fecit. ſed Chriſtus murmur aplorum cõpeſcuit. At ego non meo
capite. ſed ſanctorꝫ patrũ verba ſacre ſcrip: accipio. nam ex hoc b. Ambroſius
voluit denotatũ Petrũ reliquis ſupiorem futurũ. qḋ ⁊ Auguſt: in queſti: Euã
ge: teſtatur expreſſiſſime. queſtio mihi non occurrit. quare noſtro ſenſui non in
nitamur. ſed ſanctis pr̃ib: De fidei defectibilitate tranſĳt pater adducens il
illud Auguſtini ꝙ fides quã Petrus negauit latro in cruce ſeruauit. et ego
de illo dicto tranſeo. Sciat. tñ reuerendꝰ pater ꝙ ſanct: Cypri: verbis Chriſti
innixꝰ voluit nullas hereſes Rome vel in alĳs eccleſĳs exortas. ſicut pridie dixi
ꝙ in Ro: ſede fuerunt ducenti ⁊. 12. pape. et tamen ante eorꝫ amotionẽ nullus
definitiue ⁊ ſententiã ferendo in fide errauerit. Ad Theophilũ quẽ ꝓ ſuo nutu
negat. ſine alicuius vel auctoritatis vel rõnis inductu. miror ꝙ Eccleſiaſticos
pr̃es ita contemnit. qui ſophiſtis eſt admodum infenſus. Auguſt: induxit qḋ
Theophilo non aduerſat̃ Chr̃m loquutũ de genere martyrĳ. ſed doceat vbi
Auguſtinus ordinẽ magiſterĳ negauerit. cum ibidem tracta. 124: de Petro
fateatur eum fuiſſe abundantiore gratia vnum eundemq̃ primũ apoſtolũ. Et
in epiſtola. 162. in Ro: eccleſia inquit ſemp apoſtolice cathedre viguit princi
patus. quare non me roget vt concluſionẽ noſtrã quã reputo veram. non de
fendam. ſuaq̃ adduxit de Petro miſſo in Samariã et per hoc primatũ ab eo
ablatum. quaſi neſciamus aliquẽ mittere ſeipſum. vt filium dei a patre et a ſe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ipſo miſſum non noniter iſta ventilari ceperũt. ſed om̄ia dudũ fuerunt ſoluta per Alpharũ. Johannẽ de tur: cre: et alios. ꝙ ſi Petrus Jacobo ceſſit Hieroſolimis in ꝑcilio. et loci ⁊ ſenectutis rõnem hõis pꝛimatũ petro nõ aufert. ſed vt videat̃ aliquid facere tribuit pꝛimatũ honoꝛis Petro. foꝛte velut ambitioſo. cũ ex me audierit Cypꝛianũ. Hiero: ⁊ Anacletũ. apoſtolos equalis fuiſſe honoꝛis Ergo pꝛimatũ honoꝛis reuerend⁹ pater tribuit Petro quẽ ſancti patres negant. contra pꝛimatũ regiminis negat Petro. quẽ concoꝛs ſanctoꝝ patrũ ſententia ⁊ concilij Conſtantieñ Petro tribuit. Deſinat ergo oro gloꝛiari ſe ꝯtra tam ſanctos patres. ꝯtra tam celebꝛe cõcilium ſe maioꝛib⁹ auctoꝛitatib⁹ nixũ. ꝙ ſepe oſtenderim auctoꝛitates ꝑ eum inductas. pꝛimatũ non negare alicuius ſancti patris ſententia. Quare potius cũ grecis ſero ſapientib: velut de Troianis dicitur tandẽ ſapiat Roma: pontificem verum Chꝛiſti vicariũ. pꝛimum in oꝛbe tenere locum. ſicut greci ipſi impatoꝛ patriarcha et pꝛimates hoc confeſſi ſunt ⁊ obedientiã fecerunt Roma. eccleſie anno. 1439: 22. Nouembꝛis. ⁊ ſic fiat pax in dieb: noſtris que omnia vt ſupꝛa cõmitto iudicio eoꝛum. quoꝛũ intereſt et intererit. ſoli deo gloꝛia.

¶ Non diſplicent om̄ia ferme que loquutus eſt egre: d. d. pꝛecipue illud Aug: ꝙ apoſtolice cathedre pꝛincipatus viguit ſemꝑ in eccleſia Roma: ſi addidiſſet et vnum verbũ ſcꝫ pꝛincipatus poteſtatis ſuper om̄es epiſcopos. et Bernhar: credo toꝛquere textum de ambulante Petro ſuper mare. cum ſequentia manifeſte fidei tribuant ambulationẽ illam. non pꝛimatui dicente Chꝛiſto cũ ſubmergeret Petr⁹ modice fidei quare dubitaſti. ⁊ ꝙ cupit vt credam ſecũ apl'os ceteros fuiſſe oꝛdinatos epiſcopos a Petro apoſtolo. modo non placet obſequi. cum om̄es fuerunt epiſcopi equaliter Petro. vt textus per. Petrũ induct⁹ pꝛobat de Juda. Et epiſcopatũ eius accipiat alter hec de iſto. **Marti:**

¶ De epiſcopatu ꝙ etiã Judas fuerit epiſcopus iuxta illud pſal: ⁊ epiſcopatũ eius accipiat alter. dico epiſcopatũ ibi vſurpari pꝛo apl'atu et non pꝛo oꝛdine epiſcopali Nam apud pleroſqꝫ dubiũ eſt an Judas etiã fuerit ſacerdos. ſed hoc nihil ad rem. exijt tñ Judas buccella ſumpta quare dum in cena Chꝛ'us oꝛdinauerit diſcipulos ſacerdotes Judas non fuit epiſcopus conſecratus. Cõmitto hec iudicanda vt alia. **Eccius.**

De Purgatoꝛio.

Contra nonam concluſionem argumentat̃ Eccius.

¶ Non ſolũ apud Theologiſtas ſed etiã in ſacrra ſcriptura. in ſanctis pr̃ibus habet̃ ꝙ vita hec pꝛeſens ſit ſtatus ⁊ termin⁹ merendi ⁊ demerendi. quare exiſtentes in purgatoꝛio amplius mereri nõ poſſe ⁊ ſic non maioꝛẽ grãm accipe hoc ita eſſe ꝓbo ꝑ Jerimi: 25. reddã eis ſcõm opa eoꝝ. et ſcõm facta manuũ eoꝝ Ita etiã Paulus ait om̄es nos manifeſtari opoꝛtet ante tribunal Chꝛi. vt referat vnuſquiſqꝫ ꝓpꝛia coꝛpis ꝓut geſſit ſiue bonũ ſiue malũ. ſcientes ergo timoꝛẽ dñi hoibus ſuademus. Addo Hierony: vt gradatim deſcendã eo loco apl'm intelligentẽ. hoc dicit inqꝫ ꝗꝫdiu in mundo poſiti pegrinamur a dño cõuerſatiõe bona id agamus. vt ei in futuro placere poſſim⁹. nõ vt quidã putãt ꝙ poſteaq̃ exceſſerimus e coꝛpe ibi aliquid opantes ꝓmereamur. Idem fatet̃ gloſſa oꝛdinaria. Fruſtra ḡ hõ poſt coꝛp⁹ ſibi hoc ꝓmittit qd̃ hic compare neglexit. Ita etiã intellexit Ambꝛo: ſolum facta coꝛpis alibi ꝑmiari. Ex quib: liquet cũ grã augeat̃ ex meritoꝝ rñdentia. et anie in Purgatoꝛio nõ poterũt aliquid opari meritoꝛie. ex allegatis nõ poterit etiã in eis augeri grã. Subſcribit aptiſſime b. Aug: in Ench: c. 109. ⁊ 110. ⁊ repetit eadẽ v̓ba pꝛicipaliter q̃ſti: 2. de. 8. dulcicij queſti: poſt m'ta. Quocirca ait hic om̄e meritũ compat̃ ḡ poſſit poſt hanc vitã releuari quiſpiã vel grauari. nemo aũt ſe ſperet qd̃ hic neglexit. cũ obierit apud deũ ꝓmereri. Ceſſat ḡ poſt moꝛtẽ meritoꝛij opis auctio. ceſſat et gratie auctio meritis reſpondens.

de purgatorio